

“వివండి! మిమ్మల్నే!” సరస్వతి మొగుణ్ణి పిలిచింది.

అతను నారాయణమూర్తి. ఇంగ్లీషు లెక్చరర్, తల్లి సర్వలక్ష్మి. తండ్రి సోమయాజులు. ముగ్గురు కూతుళ్ళు.

“ఆ !”

“భోజనానికి లేవండి. కాలేజీ పైమైంది. పిల్లలప్పడే కూర్చున్నారు.”

“కాలేజీ పది గంటలకి-ఎనిమిదిన్నరేగా అయ్యింది. కొత్త పద్యం రాశాను ఎంచావా.”

“పిల్లలకి మూడు రెళ్ళు ఆరు జెళ్ళు వేయాలి. డబ్బాలు కట్టాలి. స్కూల్ కి పంపాలి. ఈ పద్యాలూ—వైత్యాలూ ఎందుకండి, సిరా దండగ. చక్కగా ప్రైవేట్లు చెప్పకోరాదా?”

“ప్రైవేట్లు చెప్పే ఓపిక, తీరిక, కోరిక లేవు నాకు.”

“ముగ్గురు కూతుళ్ళున్నారు చదువులూ, పెళ్ళిళ్ళూ... గుర్తుంటోందా?”

“వాళ్ళకేం. రత్నమాణిక్యాలి.”

“అవును తండ్రి హోదా, పిల్లల అంద చందాలు చూసి పెళ్ళి కొడుకులు పరిగెట్టు కొచ్చేస్తారు.”

“పోనీ నువ్వు చెయ్యి ఉద్యోగం...”

“నా టెన్త్ క్లాస్ ‘ఆనర్సు’కి ఉద్యోగాలు రెక్కలు కట్టుకు వాల్తాయి. ఈ ‘పొరుగింటి మీనాక్షమ్మను చూశారా’ బాపతు ఉద్యోగాల కేం గానీ...”

“ఇంకోటి చెయ్యచ్చు. ‘ఆడవాళ్ళూ—ఉద్యోగాలూ’ లాంటి వ్యాస పరంపర పత్రికలకి పంపించు. పదో పరకో గ్యారంటీ.”

“ఇంక లేవండి. నే వెళ్తున్నా.”

“నా పద్యం వినకుండానే? ఆధునిక

కవిత్వం! అర్థం విడమరిస్తేగాని తెలియదు.”

“ఈ అర్థంలేని రాతలు నాకేం అర్థం కావుగానీ నే పోతున్నా.”

“అమ్మా! అన్నం పెట్టవే” నారాయణ మూర్తి తల్లిని పిలిచాడు.

“సరస్వతి! నీ మొగుడికి అన్నం పెట్టుకో” సర్వలక్ష్మి కోడలితో చెప్పి, కొడుకుతో చెప్పడం మొదలు పెట్టింది:

“ఒరేయ్ మూర్తి! పిల్లల కిప్పటి నుంచి పాదుపు నేర్పించండితా: పెద్దదానికి వంకాయ నచ్చదు. చిన్నదానికి బెండకాయ సయించదు. పూటకి మూడు కూరలా! ఇదేం దివాణవా! మనవేవన్నా జమిందార్లవా? పెన్సిళ్ళు చెక్కేసు కోవడం, సిరా ఒకబోసేయడం, పుస్తకాలు పారేసుకోవడం ... బట్టలు చూడు ఎలా ఉన్నాయో - బొత్తిగా ఒబ్బిడి లేదురా పిల్లలకి!”

“పిల్లలంటే ఆ మాత్రం పెంకితనం, అల్లరి ఉండవేమిటే?” నారాయణమూర్తి అనురాగం.

“ఆడ పిల్లలకి కట్టడీ; మర్యాదా, మప్పితనం నేర్పించాలి. రేపాద్దున్న పెళ్ళిళ్ళయితే ఇలాగేనా?”

“అబ్బబ్బబ్బ! పట్టుమని పదేళ్ళు లేవు

పెద్దదానికి. అప్పడే పెళ్ళి మాటలా?”

“ఆడపిల్ల పుట్టగానే ఆలోచించవలసింది పెళ్ళి మాటే”

“ఆ ! అవే అవుతాయి పెళ్ళిళ్ళు.”

“అవునా! ఇంతోటి రంభలూ దొరక్క పోతారని ఎగరేసుకు పోతారు నీ కూతుళ్ళని.” సోమయాజులు కొడుకు దగ్గరకు వచ్చాడు.

“మూర్తి! నేనూ, మీ అమ్మ ఎల్లండి తంబి (నారాయణమూర్తి తమ్ముడు. భిలాయ్లో ఇంజనీరు) దగ్గర కెళ్తున్నాం. తిథీ నక్షత్రం, వారం అన్నీ బాగున్నాయి. ముహూర్తం మీ అమ్మే పెట్టింది. చెల్లాయి (నారాయణమూర్తి చెల్లెలు) పురిటికి వస్తోందిట.”

“అక్కడికొస్తోందా?”

“అవునా! వాడికా జీతం ఎక్కువ. ఒక్కడే కొడుకు. నీకా ముగ్గురూ ఆడపిల్లలే. బొటాబొటీ సంపాదన. మూడో నెలలో తల్లిని, పిల్లని తీసు కొని ఇక్కడికొస్తాంలే. ఓ వారం రోజులుంటారు.”

“మీ ఇష్టం.”

నారాయణమూర్తి సైకిలు తీసుకొని కాలేజీకి బయిదేరాడు. టైమ్ తొమ్మిదిన్నర అయింది.

నారాయణమూర్తి సైకిలు నెమ్మదిగా సాగుతోంది. అతనికేం కష్టాలు, నష్టాలూ లేవు. పెళ్ళి చేసుకుని సుఖంగా నెట్టుకొస్తున్నాడు జీవితం.

హాయిగా — హాపీగా

సాఫీగా — స్టాదాగా.

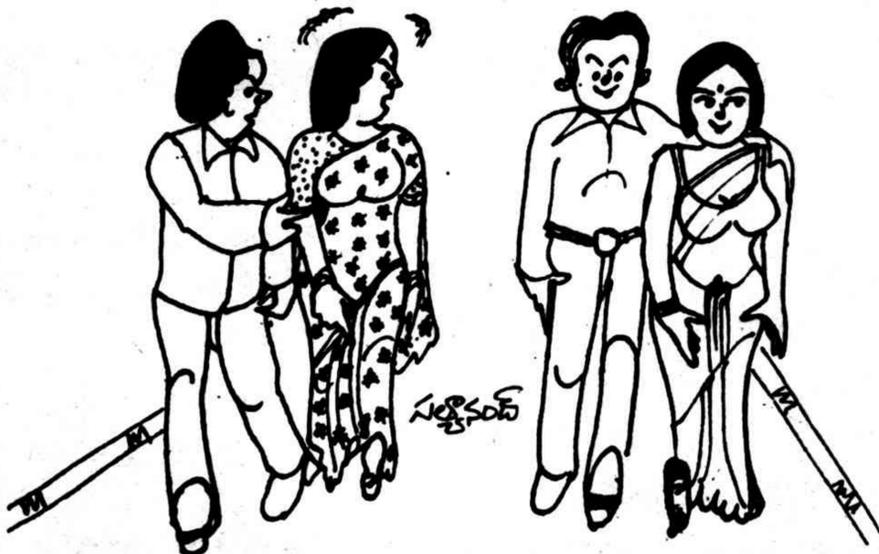
ప్రమోదభరితంగా — ప్రమాదరహితంగా సాగుతోంది.

అయినా ఏదో లోటు...అర్థంకాని వెలితి... ఎందుకో తపన...

ముగ్గురు ఆడపిల్లలు... 20వ శతాబ్దపు చరమాంకంలో కూడా భారమా...నిజంగానే?

“హల్లో మూర్తి” కాషాయ వస్త్రాలూ, మెళ్ళో రుద్రాక్ష తావళం... పొడుగాటి గడ్డం,

ఆంట్లు మూర్తికి బుట్టి తన్నుకో!

పలకరించింది మూర్తిని.

“మీరూ...” నారాయణమూర్తి అర్ధోక్తి.

“నేనా కృష్ణారావునీ”.

“హోరీ! నువ్వలా! ఈ వేషవేషిటి?”

“జై సర్గురు మఠంలో చేరాను. అల్లలిత బ్రహ్మచారిని. అయామ్ వెరీ హాపీ నా.”

“నువ్వేం చేస్తుంటావు? నిన్ను కూడా స్వామిజీ అనాలా?”

“సంసారంలో ఉంటూ తామరాకుకు నీళ్ళంటనట్లు ఎలా ఉండాలో చెప్పంటాం. అది గాక మా స్వచ్ఛంద సేవాదళాల సాంఘిక సంక్షేమ కార్యకలాపాలు వేరే వున్నాయనుకో. మా మఠం గురించిన బుక్ లెట్, పాంప్లెట్ ఇస్తాను. అర్థమౌతుంది. నువ్వేం చేస్తున్నావ్?”

“లెక్కరర్ని”

“గవర్నమెంటు ఉద్యోగివా?”

“కాదు. ఏ?”

“నిన్ను చూస్తే గవర్నమెంటు ఉద్యోగిలా వుంటేను.”

“అంటే నీ ఉద్దేశం.”

“నో కామెంట్. పెళ్ళయిందా? పిల్లలా!”

“ఆ! ఒక అర్థాంగి, ముగ్గురమ్మాయిలు. నీ సంగతేవీటి? ఇంక సన్యాసవే?”

“ఆ. వీ ఆర్ ట్రయింగ్ లు బ్రింగ్ ది వరల్డ్ అటెన్షన్ లు ఇండియన్ స్పిరిచ్యువలిజిమ్. ఇండియా ఈజె స్పిరిచ్యుయల్లీ హైలీ ఇవార్ట్స్ కంట్రీ. టేక్ మై వర్డ్. ది హోల్ వరల్డ్ విల్ లుక్ లు ఇండియా ఫర్ స్పిరిచ్యువల్ సక్సర్ వన్ డే.”

“ఇంటికొస్తావా! వరద రాజా స్ట్రీట్ లో ఉంటున్నా.”

“ఓయన్. విత్ ప్లెజర్”

“అంతా ఇంగ్లీషేనా?”

“మా మఠంలో ఫారిన్ డిసైపుల్స్ ఎక్కువ.”

“భోజనానికి కొచ్చేయ్ — రాత్రికి.”

“భోజనం చెయ్యను. ఫలహారం — నో ప్రాబ్లెమ్.”

“అన్నం భిన్నవేగా”

“అంతే అంతే. నీ యు” సన్యాసి వెళ్ళాడు. మూర్తి సైకిలు కదులుతోంది. సత్—న్యాసం...సన్యాసం. ఎవడెక్కువ సుఖి—సన్యాసా సంసారా... స్పిరిచ్యుయలిజం... వేదాంతం...ఫిలాసఫీ...ఫిలన్...సోఫియా లవ్ ఆఫ్ విజ్ డమ్...లవ్ ఆఫ్ నాలెడ్జ్ ఏది నిత్యం?

ఏది సత్యం? ఏది ఆనందం? సన్యాసికైనా తెలుసా “జరామరణ జంభయం నాస్తి తేషాం యశః కాయే”... ఆల్ ది పాత్స్ ఆఫ్ గ్లోరీ లీడ్ ఇన్ లు ది గ్రేవ్ — అంతా ఆయోమయం... గందరగోళం... టైమ్ తొమ్మిదీ నలభై అయింది.

క్రీచ్...బుల్లెట్ మోటార్ సైకిల్ సడన్

మడుగులోంచి పారలలోంచి... అరలలోంచి... గుర్తింపు తళుక్కుమంది.

అవును లలితే...

కుసుమ కోమలం...సురూప

సౌకుమార్యం

మందస్మిత సుందర వదనారవిందం

భయం-
అభయం-
త్రిభయం

అరుణాచ్యన్

బ్రేక్ తో ఆగింది. మూర్తి బాలన్ను తప్పి సైకిల్ మీద నుంచి కిందపడ్డాడు. బుల్లెట్ మీద ఒకతనూ...ఒకావిడ.

“హల్లో మూర్తిగారూ” సుతి మెత్తని పలకరింపు.

“ఎవరు” మూర్తి సందిగ్ధం.

“నేనండీ. లలితను.”

అవును గుర్తొస్తోంది.

ఆలోచనల మడుగులోంచి... జ్ఞాపకాల

మనోహరం...మనోజ్వలం

మహోన్నతం

“మీట్ మై హాస్పెండ్ రామారావ్ బ్యాంక్ మేనేజరుగా చేస్తున్నారు.”

“నమస్కారమండీ” మూర్తి తడబాటు.

మేనేజర్ — పెర్స్నల్, టోటల్ ఇమాల్జు మెంట్స్ కలసి జీతం మూడు వేలపైచిలుకు

నానా-4 అనుష్టుప్ లు

మాటే. వెలిగిపోతున్న రామారావ్ జీతం. రామారావ్ మోటార్ సైకిల్, రామారావ్ జీవితం.

వెలవెలబోతున్న తనూ, తన జీతం, తన సైకిల్...
 “మీరెక్కడుంటున్నారు? పెళ్ళయిందా, పిల్లలా?” లలిత అప్యాయంగా పలకరించింది మూర్తిని.

“వరదరాజ స్ట్రీట్. అయ్యింది. ముగ్గురు కూతుళ్ళు. మీకు?”

“ఇద్దరు మగపిల్లలు.”

“అలాగా” మూర్తి హాసస్వరం.

“వీలున్నప్పుడు మీ ఆవిడతో మా యింటికి రండి. విలియమ్స్ స్ట్రీట్. వస్తానండి. బై.”

అపశ్యతులు లేని ... అపస్వరాలు రాని కర్ణ పేయ పంగీతం రామారావ్, లలితల జీవితం.

అంతేనా!! ఆనందం ఎక్కడుంటుంది? వారి జీవితంలో ఏ నివురు ఎంత నిప్పును కప్పిందో తనకేం తెలుసు? డబ్బు మనోషికి హోదానిస్తుంది. విలువ పెంచుతుంది. ఆనందాన్నిస్తుంది. అదృష్టం ఏ రూపంలో ఉంటుంది? భార్య రూపంలోనా? భర్త రూపంలోనా? పిల్లల రూపంలోనా? ఉద్యోగ రూపంలోనా? అలితా, రామారావులు నిజంగానే సుఖంగా వున్నారా? వుండని సర్వేజనా స్పృఖిలో భవంతు.

ఆలోచనలు అలలై ఊపేస్తుంటే సైకిల్ వేగం పెంచాడు మూర్తి. ట్రేన్ తొమ్మిదీ యాభై.

* * *

లంప్ టైము. నారాయణమూర్తి నీరసంగా కూర్చున్నాడు. మూడు క్లాసులు ప్రార్థన.

1
కంతుడో, కంజ నేత్రుండో
జయంతుండో, వసంతుడో,
సోటి చేస్తే గెలుస్తారు
మన దేశం ప్రధానిగా!!

2
యుగంధరుడు, శుక్రుండు
చాణక్యుడు, బృహస్పతి!
చిత్తుగా ఓడిపోతారు
నిలిస్తే సార్లమెంటుకు!!

3
వైరాగ్యం, భక్తి బోధించే
బాబాల ఆశ్రమాలలో!
సోఫాలా, ఫోన్లు, మోటార్లు
హెలికాప్టర్లు దేనికో?!!

4
'వ్యక్తిస్వేచ్ఛ' అనే భావం
సాశ్వాత్యుల వరం నిజం!
కామ, క్రోధ, మద ద్వేషా
దులకా స్వేచ్ఛ-ఆత్మకా?!!

—శ్రీమాన్—

సెకండ్ ఇయర్ కి ఏకబిగిని చెప్పటం ... నిస్సత్తువ ... మధ్యాహ్నం ప్రోజెక్టును తీసు కోవాలి... బతకలేక బడిపంతులు ఉద్యోగం. జీతం చాలక కాదు... ఊపిరి పీల్చేసే వృత్తి ఉపాధ్యాయ వృత్తి. అజ్ఞాన తిమిరాలని పారదోలే విజ్ఞాన దీపికా గురువు? టీచరు నిజంగా అంత వున్నాడు... ఆర్కిటెక్ట్ ఆఫ్ ది నేషన్... ఏమో!

“హలో మూర్తిగారు” ఫిజిక్స్ లెక్చరర్ సుబ్రమణ్యం పిలిచాడు. గుండు కొట్టు కున్నాడు.

“తిరుపతి వెళ్ళారా” మూర్తి పలకరించాడు.

“మరేనండీ. మా పెద బాబుకి మెడిసన్ సీటాస్తేనూ!”

“ఎం టెన్స్ ఎగ్జామ్ అయిపోయిందా”

“అవునండీ పాసయ్యాడు. అది పురుష కారం అనుకోండి— దైవయత్నం కూడా ఉండాలిగా”

నమ్మకాలూ, మొక్కులూ, దేవుడిలోని నమ్మకం — కొడుకు సీటు కోసం తండ్రికి గుండు కొట్టించింది. ముగ్గురు కూతుళ్ళుండీ తను ఏ పురుషకారం చేస్తున్నాడనీ— ఏ నమ్మకాలను పెంచుకున్నాడనీ! శరణ్యత్వేన పాణినా... స్వచరాణ కృపయదిశతే... శరణన్న వాడిని కాపాడే ఆపద మొక్కులవాడు. ఆస్తి కత్వం, నాస్తికత్వం, ఆధ్యాత్మికత్వం, భౌతికత్వం ఏది నమ్మాలి, ఏది విడవాలి — గోవిందా ... గోవింద ....

సాయంత్రం నాలుగు నుంచి అయిదు వరకు లీజరు. మాధమటిక్స్ లెక్చరర్ దీక్షితులు దగ్గర కొచ్చి మూర్తికి ఇన్విటేషన్ కార్డిచ్చాడు.

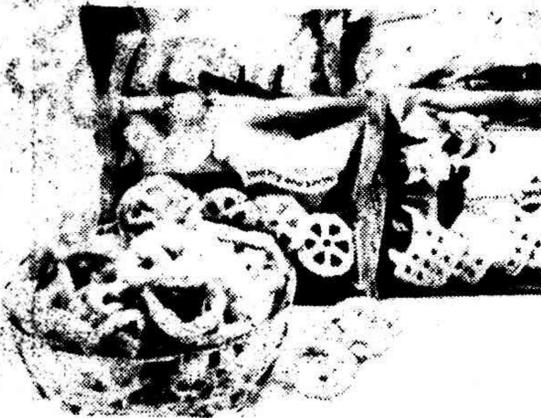
“మా అమ్మాయి పెద్ద పిల్లయింది. మా ఆవిడ మీ ఆవిడికివ్వమన్న ఇన్విటేషన్ కార్డు”

“ఈ కాలంలో ఇంకా ... ఇలాంటి ఆచారాలా...”

“ఆచారాలనకండి, ముచ్చల్లు. మా అమ్మ ముచ్చటిది. తప్పకుండా మీ ఆవిడను పంపండి”

ఆర్డడాక్సీ— హెటెరెడాక్సీ ఆచారాలే. సంప్రదాయాలు — నమ్మకాలు.. శకునాలు., ముచ్చల్లు... ఆర్పాటంగా వెళ్ళిళ్ళు... అట్ట హాసంగా కట్నాలు... ఒకరి ముచ్చట మరొకరి “ముల్లుట”. ఆడ పిల్లల పెళ్ళి.. ముగ్గురూ ఆడ పిల్లలే... ఓహో గాడ్, ఇఫ్ దేరిజ్ గాడ్ సేవ్ మి!

చవులూరించే అల్పాహారం ఫ్రయమ్స్

తుంది. నాలుగురకాల దేనికది ప్రత్యేకత కలిగిన చవులూరించే కమ్మని సువాసన కలిగి వున్న యామినీ జంతికల్ని స్వల్పంగా వేయించి తీస్తే చాలు. ఇంతకు ఏడు రెట్లు పెద్ద సైజులో నోరూరించే సువాసనలతో సిద్ధమౌతాయి. టి.టి.కె. సంస్థ (బెంగుళూరు) పుత్తతి చేస్తున్న యా ఫ్రయమ్స్ ఒక 200 గ్రాముల ప్యాకెట్ రు.4.91 (స్థానిక సన్నులు ఉచితం) కు మార్కెట్లో లభ్యమవుతున్నది.

రెండు నిమిషాలలో కరకరలాడే కమ్మని చిరుపండి యా ఫ్రయమ్స్ తయారై

సూక్తిసుధ

టైము అయిదు గంటలు అయింది. కాలేజీ అయిపోయింది.

* * *

“ఇంటికేనా?” బోటనీ లెక్చరర్ జగన్నాథం పలకరించాడు మూర్తిని.

“అవునండీ.”

“మీ బ్రాంకియల్ అలర్జీ ఎలా ఉంది?”

“ఇటీజ్ మై ఓల్డ్ కంపానియన్.”

“జోకేశారు గానీ, యోగా ట్రైచేయండి. అయిదారు ఆసనాలు ప్రాణాయామం చేస్తే తక్కువ సర్దుకుంటుంది. బ్రాన్ సెండెంటల్ మెడిటేషన్ ఈ ఆసనాలకు జోడిస్తే రోగాలన్నీ మాయమవుతాయి.”

“మీ ధోరణి సేల్స్ మాన్ ఫక్టీలో వుంది.”

“దగ్గరలోనే యోగా ఇన్ స్టిట్యూట్ వుంది. నా ఫ్రెండెండులో వున్నాడు. మీ గురించి చెప్పాను. దేరీజ్ నథింగ్ రాంగ్ ఇన్ బ్రయింగ్. బద్దకోణాసనంతో నా కాన్ స్టిపేషన్ ప్రాబ్లెమూ, మత్స్యాసనంతో నా సైన సైటిస్ సోయాయి.

వస్తారా?”

“మరొకసారి మార్దాం”

దుర్జనేన సమం వైరం
ప్రీతిం చాపి నకారయేత్
ఉష్లో దహతి చాంగారః
శీతః కృష్ణాయతే కరావ్

దుష్టులైన వారితో విరోధమూ వద్దు, స్నేహమూ వద్దు. బొగ్గును ముట్టుకున్నామనుకోండి. నిప్పుంటే చేతిని కాలుస్తుంది. లేకపోతే చేతికి మసి అంటుకొంటుంది.

(సూక్తిముక్తావళి)

“ఓ.కె.”

టైము అయిదూ పది అయింది.

* * *

“పువ్వులు... మల్లెపువ్వులోయ్ ... పువ్వులు కొంటారా బాబయ్యా?” మల్లె పువ్వులవాడు పలకరించాడు.

ఏడు జడల కెన్నిపూలు కావాలో? మరి అమ్మకో!?”

“వద్దు లేవోయ్.”

నే ఇట్ ఫ్లవర్స్ అన్నారు. పువ్వులోని

తాలిత్యం, మార్దవం... పరిమళింపూ—
గుబాళింపు

మురిపెంపు అలరింపు

జీవితం ఎంత మొద్దుబారుతోంది...

స్పందనలు కరవై సింథెటిక్ గా... రోటీన్ నెన్ ఈజ్ టేకింగ్ అవే ది స్పార్క్ అవుటాఫ్ లైఫ్...

ఆప్యాయతా... ఆత్మీయతా... —జీ

రంగరింపు —వి

అభిమానం... అనురాగం... —త

మేళవింపు —ం

టైము అయిదు గంటల పదిహేను నిమిషాలు.

* * *

“అయిదు వైసలు ధర్మం చెయ్యండి బాబూ. ధర్మ ప్రభువులు.. మహేశా పాప వినాశా.. బాబూ పిల్లలు గలోణ్ణి... కైలాసవాసా ఈశా... పుణ్యం బాబూ... నిన్ను నమ్మినాను రావా”...

బిచ్చగాడు, భార్య, ముగ్గురు పిల్లలూ వరుస వారీగా పాడుతూ అడుక్కుంటూ, అడుక్కుంటూ పాడుతున్నారు. అడుక్కుంటూ

ఉరగాయల కాలంవచ్చింది అక్కయ్య నాకు భయమేస్తుంది పచ్చళ్లు ఎక్కువకాలం ఉండటంలేదు

నేవేంకంగారుపడకు నేను ప్రతీసంవత్సరము

ఉరగాయలన్నింటికీ అగ్గి మార్కెట్ కాబడిన

A.S బ్రాండ్
పపవనూనె
మాన్నన్ బ్రాండ్
నువ్వులనూనె
అనే వాడుతా

సంవత్సరమంతా రుచికరంగా ఘుమఘుమలాడుతూ మెత్తబడనియకుండా తాజాగా ఉంచుతాయి.

అంతే కాదు అన్నిరకాల వంటలకు శ్రేష్ఠమైనవి. అంటి సుబ్బన్న & కొం. సామరకొట్టె.

దొరుకుచోట్లు

1. డా. పుళ్ళిక్కె స్ట్రీట్, తెనాలి, ఫోన్.3150;
2. మాజేటి వీరరాఘవయ్య, శోభనాద్రి లేన్, విజయవాడ, ఫోన్.73567;
3. 1-3-166 రాజా మొదలియార్ స్ట్రీట్, కలాసిగూడ, సికింద్రాబాద్, ఫోన్.76160;
4. కోట శీతారామాంజనేయులు స్ట్రీట్, ఒంగోలు;
5. శ్రీరామకృష్ణ (ట్రేడర్స్), నంద్యాల, ఫోన్.544;
6. రఘురామచంద్ర జనరల్ స్టోర్లు, నంద్యాల;
7. గుండా చినవెంకయ్యశెట్టి, 9/11 మెయిన్ రోడ్, గుంతకల్-515501, ఫోన్. 335;
8. యొజ్జ నాగేంద్రం, గుంటూరు మరియు అన్ని ప్రముఖ కిరాణిషాపులు;
9. ప్రెస్కోట్, అన్ని బ్రాంచిలు, కాకినాడ. ఫోన్.4777;
10. చుండ్రు నరసింహం 'స్టాన్ వాన్ పేల్', నెల్లూరు;
11. అన్నపూర్ణ (ట్రేడర్లు) 145, అన్నాపేట స్ట్రీట్, మద్రాస్. ఫోన్.23095;
12. యిమ్మిడిశెట్టి రామకృష్ణయ్య శివస్వామి, బరంపురం, ఫోన్.2043;
13. శాంతిలాల్ మన్నీలాల్, యితవారి, నాగపూర్, ఫోన్.42316, 42340;
14. బాలాజీ (ట్రేడింగ్ కంపెనీ), 25. లేక్ రోడ్. కలకత్తా.
15. 461960

పిల్లల్ని పెంచే బిచ్చగాడు... పిల్లల గురించి ఏమాలోచిస్తాడు. ఈ రోజు పాట్ల నిండితే రేపు పాట్ల నిండే మార్గం గురించి... అంతే ... అంతకు మించిన ఆలోచనలేం వుంటాయి? అదుక్కుతినే పిల్లలకి అదుక్కు తినే మొగుళ్ళూ, పెళ్ళాలూనా?

మనస్సును కొరికేస్తూ, కరిచేస్తూ నమిలేసే ఈ ఆలోచనలు బిచ్చగాడి కుంటాయా ఉండనా... అదృష్టం అంటే ఆలోచనలు లేని, రాని జీవితం.

చదువుకొని, ఉద్యోగం చేస్తూ, తనదైన, స్థిరమైన సంపాదన వున్న తను పిల్లల్ని పోషించి, పెంచుకోలేదా?

పోషణ, సంరక్షణ లేని బితుకజీవులు. కష్ట

జీవులు! తల్లిగా, భార్యగా మగాడి జీవితాన్ని పాలించేది ఆడది కాదా! కూతీరిగా ఆడపిల్ల బరువైందా?

తన కూతుళ్ళు రత్నమాణిక్యాలు.

మూర్ఖత్వానికీ, మూఢత్వానికీ సుదూరంగా పెంచుతాడు వాళ్ళని. కాలం మారక తప్పదు.

“యత్ర తనార్యస్తు పూజ్యంతే...రమంతే తత్ర దేవతః” ఉరకలు వేస్తోంది మనసు.

అపూర్వంగా అనూహ్యంగా.

గుండెలనిండా నూతనోత్సాహం...నూతనోత్తేజం.

సైకిల్ “బులెట్” లాగా ఇంటి వైపుకి పరుగెడుతోంది.

టైము అయిదు గంటల యిరవై నిమిషాలు.

ప్రతి ప్రతిధ్వని

పండిత పుత్ర అన్న మాటను అబద్ధం చేసిన వాడూ, ‘శిలామురళి’ కర్తా, ‘వైతాళికుల’ను తలపించే ‘మహా సంకల్ప’ సహ సంకలనకర్తా అయిన శ్రీ ఇంద్రగంటి శ్రీకాంతశర్మ గారు వ్రాసిన దానిలో (వి.వి.కె. గారికొక సమాధానం: 19-4-85) సాహిత్యభావమేదైనా వుండవచ్చునేమోగాని సమాధానం మాత్రం లేదు. నేను ‘హంసధ్వని’లో (15-3-85) శ్రీ మల్లాది రామకృష్ణ శాస్త్రి గారి కథల సంపుటిలో వున్న కథల గురించి దాదాపు యిరవై సందేహాలు వెలిబుచ్చగా రెండిటికి ఓ మాదిరి వివరణ, రెండిటికి సగం వివరణ యిచ్చారు శ్రీ ఇం. శ్రీ.శర్మగారు.

‘ఈ కథల యెంపిక తాను చేస్తే బాగుండుననే అభిప్రాయం రంగారావుగారు వాచ్యంగానే చెప్పారు.’ ఇది నిజం కాదు. నేను చెప్పిన విషయసారాంశం యీపని ఒక్కరి ద్వారా జరిగితే బాగుండేదని. అప్పుడూ తొమ్మిండు గురు పెద్దలను పేర్కొని చివర ‘ఆఖరికి నన్ను’ అని చేర్చడంలో వినయమూ, విజ్ఞతా శ్రీ ఇం.శ్రీ. శర్మ గారికందకపోవడం నా దురదృష్టం.

పైగా యెంపిక సరిగా లేదన్నది నా అభిప్రాయం కాదు. నేను ఆరోపణ చేయ లేదు (నాకు నచ్చిన రెండు కథలు సంపుటిలో లేవన్న మాటకర్తం అది కాదు). ఎన్నిన వారొక్కరైతే, విషయం తెలిసిన వారయితే, ఆ విషయ వివరణే వారు చేసి వుంటే అటు పఠితల విజ్ఞానమూ పెరిగేది, యిటు కుతూహలమూ రేగేది, యింకా మంచి జరిగేదన్నది నా విమర్శలో ప్రధానాంశం.

ఇప్పటి సంకలనంలో నాకు ‘ఒకరి’ విశిష్ట దృక్పథం కనబడటం లేదు. ఒకరికొకరు భిన్నంగా చేయరని నేననుకోలేదు. భిన్నత్వం వుంటుంది, వుండాలి అనే నేను ఆశించడం. ఇప్పటి యెన్నికకైనా ఒక భర్తలూ వుండి,

చేపట్టవలసిన సంపాదక బాధ్యతలు సక్రమంగా భరించి వుంటే ‘తొమ్మిదో’ (నిజానికి పద కొండన భేదం: శ్రీ ఇం.శ్రీ. శర్మ గారు రెండిటిని లెక్కించలేదు!) రుచి భేదాన్నీ నేనూ హర్షించేవాడినే!

నేను తెలుగు చదవగలిగిన వాడినే కాని తెలుగు చదువుకొన్న వాడిని కాను. నేనెలా మానియర్ విలియమ్స్ సంస్కృతాంధ్ర నిఘంటువు చూసే ఓపిక చేయగలను! మల్లాది రామకృష్ణ శాస్త్రిగారి ఆశీస్సుపొందిన వాడినే కాని లింగడిలా శఠం బట్టి అర్థరాత్రి నాలుకపై శ్రీకారం చుట్టించుకొన్నవాడిని కాను మరి.

శ్రీ ఇం.శ్రీ. శర్మ గారుదహరించిన సంస్కృతోక్తి నాకు తెలియక పోయినా ‘విజ్ఞులు వివిధాలుగా చెప్తారన్నవిషయం తెలిస్తేనే గదా ‘వారి అభిరుచి మేరకు ఏరిన కథలకు వారికి తోచిన వివరణ...! అని వ్రాయగలుగతాను? పెద్ద వారి ఆశీస్సులు తక్షణ ఫలదాయకాలంటారు. ఈ చిన్నవాని ఆశీస్సు (బాలుడయ్యును వు ట్టుండు కవివరుండు; తప్పలేదు) ‘పై సూక్తి రంగారావుగారికి తెలిసి వుంటే బాగుండు: అస్తు!’ అన్నది, రిట్రాస్పెక్టివ్ యెఫెక్ట్తో, ఫోర్ట్ డైమెన్షన్లో వెనక్కు వెళ్లి ఫలవంతమైనదా ఒకవేళ?

నా హంసధ్వని వామరావేశం శ్రీ ఇం. శ్రీ. శర్మ గారికింత చిరాకు కలిగించిందంటే జరిగిన ఆకాశరామన్న సంపాదకత్వంలో, చేయ వలసినవి జరగకపోవటంలో వీరికీ ఒక వేలుం దన్న అనుమానం కలుగుతున్నది. తక్కిన పెద్ద వారి చిరాకుప్రతాలూ ఆలస్యంగానైనా ఆశించ వచ్చునా లేక అందరు విద్య‘శ్రీ’లూ కుమ్మక్కై వ్రాసినదా శ్రీ ఇం.శ్రీ. శర్మగారి వుత్తరం?

చివరిమాట. అదే సంచికలో అభి ప్రాయవేదికలో నా హంసధ్వనిని ప్రశంసిస్తూ వ్రాసిన యు. మధుసూదన రావుగారిదే హంస త్వం, నాది కాదు. నేను వ్రాసిన దానిలో మంచినే స్వీకరించగలిగారు. నన్ను నిరుత్తరుడిని చేశారు. వారు ‘చదువుకొన్న’ వారు కాదనీ, సాహిత్యారాధకులనీ నా నమ్మిక.